

ท่ามกลางเสียงไชโยให้รื่องของบรรดาเหล่าทหารของนคร "มรกด" ซึ่ง
เป็นฝ่ายมีชัยในทางสงครามกับนคร "หง" ซึ่งบัดนี้ ได้ตกเป็นเมือง
ขึ้นของนครมรกดไปแล้ว บรรดาชนนางชั้นผู้ใหญ่ต่างจากเข้านครมรกด
ซึ่งมีพระนามว่า... พระเจ้าหง... เพื่อให้ประหารลงหมดสิ้น...

แต่... ยังมี "เจ้าชายวิษณุราช" จิตรกรของพระเจ้าสุพรรณราชแห่ง
นครหงกับพระเจ้าหักศิรณพระปิตุลาของเจ้าชายหลบหนีออกมาได้จาก
การคร่ากุมของทหารแห่งเมืองมรกด...

วันหนึ่งหม่อมฉันจะกลับมามีชีวิต
ของหม่อมฉันคืน และล้างแค้น
แด่พระบิดา พระมารดา องค์หญิง

องค์ชายท่านให้พระทัยเปิดแล้ว ที่
กล่าวไปในเพราะหวังดีจริงๆ หม่อม
ฉันเองก็ไม่ได้เห็นด้วยกับทศกรรณ
ของแม่ตัวพ่อเลย...

เจ้าชายวิษณุราช ซึ่งพระพักตร์ของ
องค์หญิงกำลังจะอยู่ครู่หนึ่ง แล้วตรัส
ขึ้นว่า...

องค์หญิง... หม่อมฉัน
คิดว่าเจ้าจะให้หม่อมฉันเชื่อ องค์หญิง
ก็ต่อเมื่อกล่าวเมื่อตอนหม่อมฉันยัง
เป็นทารกคนแรกมากกว่าตอนนั้นแน่...

หากนั้นเจ้าชายวิษณุราชก็พอองค์หญิง
กำลังหาหนทาง ซึ่งคงหวังแล้วองค์หญิง
ที่อาจรอดตายเข้าชายสมเืองมาเพื่อ
พิสูจน์ความจริงกับพระทัย...

องค์หญิง... ค่ะในราชะพักกันนั้น

